

Pag. 2

Normalitatea
la loc de
cinste

Pag. 3

Vânători și
vânătoare

Pag. 8

Obiceiuri și
tradiții
la români

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a XII-a

Nr. 10

octombrie 2013

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

Proiecte care ne ajută să ne dezvoltăm

Am început cu câteva luni în urmă să vă transmit dumneavoastră tuturor băileștenilor starea de fapt a localității, lună de lună, prin intermediul Gazetei de Băilești.

Azi pot să vă spun ceea ce s-a întâmplat în luna octombrie a.c., lună în care s-au continuat lucrările la proiectul de apă și canalizare cu finanțare europeană. S-a reușit finalizarea lucrărilor de canalizare pe următoarele străzi: Ana Ipătescu, Tismana, Bolintineanu, Carpați, Depozitelor. Tot în această perioadă, s-au finalizat lucrările de extindere a conductei de apă pe următoarele străzi: Brâncoveni, Bîlciului, Cernei, dar și pentru strada Victoriei (zona cuprinsă între strazile Revoluției și Viilor, precum și zona cuprinsă între strazile Gh. Doja și Oituz).

S-au urgentat lucrările la refacerea sistemului rutier și pietonal, afectat de săpăturile care s-au executat pentru sistemul de canalizare și apă, pe strazile mai sus menționate, mai ales că iarna este aproape. La sediul Gospodăriei de apă din strada Independenței, s-au finalizat lucrările de modernizare a primului bazin de apă și a sistemului de pompare, dar și construcția clădirii unde are loc procesul de tratare a apei.

Se lucrează la forarea de noi puturi și la modernizarea siste-

mului de extragere, pompare și aducțiune a apei în sistemul centralizat al orașului, pentru puțurile existente.

S-au continuat, de asemenea, lucrările la proiectul de modernizare a străzilor, proiect ce face parte din Planul Integrat de Dezvoltare Urbană (PIDU), finanțat din fondurile europene. Se lucrează în zona din centru (zona de lângă parcul central) denumită „Piața Civică”, lucrare pe care nu am reușit să o finalizăm, așa cum am dorit noi, și pe strada Panduri. S-au finalizat lucrările de asfaltare pe strada Tăbăcari (strada pieței agroalimentare) și la parcarele dintre blocurile aflate în zona gării. La această dată, se lucrează la asfaltarea străzii Gh. Doja.

Au reînceput lucrările la Piața Agroalimentară și sperăm ca până la sfârșitul anului, să se finalizeze primul modul al acesteia. Reamintesc cu această ocazie că orașul are o modernă piață agroalimentară de cartier, în care activitățile specifice se pot desfășura în condiții optime, civilizate, mai ales acum când iarna bate la ușă, iar condițiile vor deveni vitrege.

Și dacă tot am amintit de iarna care se apropie, trebuie să menționez că am asigurat, prin alocarea de fonduri, achiziționarea combustibililor necesari pentru instituțiile aflate în subordine (Spitalul Municipal, școlile și gradinițele).

În plan cultural, ne-am bucurat la noi acasă de spectacolul cu piesa de teatru „Străini în noapte”, piesa care se joacă cu casa închisă în marile orașe din țară și din străinătate. Pentru noi a fost un dar oferit de Florin Piersic, care nu uită să vorbească, de câte ori are ocazia, despre Amza și, implicit, despre Băilești și băileșteni, motiv pentru care a primit titlul de „Cetățean de onoare”.

Spre finalul lunii, într-un sfârșit însoțit de săptămână, am sărbătorit cea de-a VI-a ediție a „Festivalului Zaibărului” împletit fericit cu „Ziua Recoltei”, la care am dat prilejul tinerilor școlari să-și dezvolte spiritul competitiv și antreprenorial prin expoziții cu vânzare a unor produse alimentare pregătite în gospodăriile lor.

În încheiere, consider că este necesar să transmit, prin intermediul „Gazetei de Băilești” tuturor băileștenilor, felicitările primite pentru felul cum știm să ne promovăm valorile localității, așa cum titrau ziarele în ajunul Festivalului Zaibărului și al Prazului „Băileștenii sunt cunoscuți pentru ospitalitatea lor, pentru dorința și bucuria de viață, pentru harul moștenit parcă de la Amza în a transforma orice sărbătoare într-un spectacol, dar și pentru a-și lăuda încă o dată vinul, devenit brand național”.

Costel PISTRIȚU

Primarul municipiului Băilești

Abia se stinseseră ecourile marelui reușite a manifestărilor din cadrul sărbătorii de suflet „Zilele Municipiului Băilești” și o marelă a venit să ia locul altei marelui, căci cea de a VI-a ediție a „Sărbătorii zaibărului și prazului” a constituit un nou triumf, prilej de bucurie pentru toată suflarea băileșteană, de satisfacție și de mândrie pentru autoritățile locale care au oferit comunității momente de destindere, de descrețire a frunților

se pregătescă pentru concursul de zaibăr de a doua zi. Carul alegoric a strâns la porți o mulțime de oameni „chetați” de chioțele și de veselie celor din car, fericiți că pot să-și aducă și ei contribuția la marea sărbătoare.

Începând cu ora 18 s-a derulat spectacolul de muzică pentru tineret susținut de soliștii Bogdan Grosu, Oana Radu, Emanuel Cârstea (ci nu Cristea, cum eronat a apărut în numărul trecut al Ga-

Din nou un mare triumf

băileștenilor și, mai ales, de legare a noi prietenii, dând participanților posibilitatea de a aprecia frumusețea. Sigur că momentele solemne cu o mare încărcătură emoțională au augmentat valoarea manifestării, lăsând în suflete clipe de neuit și creând stări sufletești dătătoare de speranță.

Startul marii sărbători a fost dat sâmbătă 19.10, după-amiază, când impresionantul car alegoric în care se aflau tineri îmbrăcați în costume populare și un taraf de lăutari, a străbătut orașul în lung și-n lat, vestindu-i pe locuitorii urbei să

zetei și pentru care ne cerem scuze) și formația craioveană NO Antidote. Primul solist care a urcat în scenă, craioveanul Bogdan Grosu, și-a prefațat fiecare melodie cu câteva versuri semnificative din cântece, cele mai multe melodii transmițând un mesaj cu încărcătură umoristică. Din păcate, atât pentru el, cât și pentru prima parte a programului Oanei Radu, în mod inexplicabil pentru noi, asistența a fost redusă numeric, ca să ne exprimăm eufemistic, puținii spectatori, de fapt

► Continuare în pag. 4

Normalitatea la loc de cinste

În ultima zi a lunii septembrie s-au desfășurat lucrările ședinței ordinare a Consiliului Local la care au participat 14 dintre cei 17 aleși ai urbei, 2 fiind învoiați pentru probleme deosebite.

Înainte de începerea propriu-zisă a lucrărilor, d-l Venus Cocoiu, reprezentantul ONG „Civica” Băilești, a prezentat un program privind reabilitarea „Satului de vacanță” împreună cu Asociația „Sedeanca” Băilești și „Multietno” Craiova, solicitând un acord de principiu de parteneriat și a detaliat scopul și obiectivele proiectului. D-l primar Costel Pistrițu a menționat că pentru accesarea de fonduri europene trebuie să fii proprietar și a explicat de ce nu se poate realiza acest proiect, este drept, destul de generos. La replica d-lui V Coconoiu „dacă încurcă orașul, noi renunțăm, mai ales că ne scutește de un efort considerabil”, edilul-șef a precizat că demersul dumnealor nu „încurcă” pe nimeni, este ilegal.

D-l secretar M. Barbu a menționat că ședința este statutară, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței anterioare, care a obținut unanimitate de voturi, și l-a invitat pe d-l I. Crețan, președintele de ședință, să treacă la pupitrul de comandă. Acesta a adresat d-lui primar rugămintea de a prezenta ordinea de zi. După lecturarea acesteia, d-l primar a propus să fie scoase de pe ordinea de zi proiectele de la punctele 3,4 și 13. Preluându-și atribuțiile, președintele de ședință a supus spre aprobare ordinea de zi, cu modificările propuse, aceasta obținând sufragiile tuturor consilierilor locali, așa cum, cu excepția proiectului de la punctul 11, toate celelalte proiecte supuse dezbaterii au fost aprobate în unanimitate.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin ncare se aprobă rectificarea bugetului local, se stipulează că pentru bugetul local pe anul 2013 se propun următoarele modificări:

I Secțiunea de funcționare: Cap. 55.02, „Dobânzi”, minus 295 mii lei; Cap. 56.02, „Copii instituționalizați”, +2 mii; Cap. 65.02, „Învățământ”, +377 mii; Cap. 66.02, „Sănătate”, +160 mii; Cap. 67.02, „Cultură”, +112 mii (Casa de Cultură +68 mii, Bibliotecă +3 mii, Muzeu +1 mie, Clubul sportiv +20 mii și Biserici +20 mii); Cap. 68.02, „Asistență socială-însoțitori”, +99 mii, în total la Secțiunea de funcționare +455 mii lei.

II Secțiunea de dezvoltare: Cap. 51.02, „Administrație” minus 185 mii lei; Cap. 61.02, „Apărare civilă”, +55 mii; Cap. 65.02, „Învățământ”, +10 mii; Cap. 67.02, „Zone verzi”, minus 20 mii; Cap. 70.02, „Alimentare cu apă”, minus 190 mii; Cap. 84.02, „Străzi”, +96 mii, total Secțiunea de dezvoltare minus 234 mii lei.

D-l D. Manciuc a întrebat ce reprezintă suma prevăzută în plus la muzeu, iar, după ce d-na Violeta Moțățăeanu a menționat că

este vorba de salarii, a dat glas nemulțumirii față de activitatea desfășurată de personalul muzeului. D-l Cr. Țiboreanu s-a interesat de sumele prevăzute pentru Casa de Cultură, directorul economic informând că suma este pentru Cheltuieli materiale. D-l primar a precizat că va fi dotat Clubul Pensionarilor cu 3 calculatoare și cu alte obiecte. La întrebarea d-lui Cr. Țiboreanu referitoare la situația gardului de împrejmuire a Liceului „Mihai Viteazul”, d-l primar a precizat că suma pentru această lucrare va fi prinsă în bugetul local pe anul 2014. D-na Violeta Moțățăeanu a prezentat modificările produse în lista de investiții pe anul 2013 și a dat explicații amănunțite la fiecare poziție. Având în vedere cele menționate, executivul a propus CL: Aprobarea rectificării bugetului local al municipiului pe anul 2013, conform anexelor.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin ncare se aprobă indicatorii tehnico-economici pentru obiectivul de investiții **Înființare parcare auto Piața agroalimentară**, se menționează că executivul a început derularea procedurilor de întocmire a proiectului tehnic al obiectivului, soluția tehnică proiectată prevăzând amenajarea a 106 locuri de parcare și legătura parării cu str. Independenței. Suprafața amenajată este de 5260 mp, pentru evacuarea apelor pluviale se va executa un sistem de canalizare și în plus se va reabilita sistemul de iluminat public, stabilindu-se indicatorii tehnico-economici. Ținând seama de cele relatate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai investiției **Înființare parcare auto Piața agroalimentară**, în valoare totală de 919.727 lei din care C+M – 769.278 lei. D-l Ionel Mușuroi a pus accent pe faptul că suprafața este de 5260 mp, valoarea este mai mare decât la parcare de la Bl. G 18, d-l V. Bonci precizând că suprafața de la bloc este mai mică. A propus să fie specificat în procesul verbal că suma pentru proiectare și inginerie la acest obiectiv este de 18.600 lei.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă contractul de prestări servicii **Efectuare măsurători topo**, se precizează că, având în vedere că pentru finalizarea dispozițiilor Legii 165/2013 și ale HG 401/2013 este necesar să se ia act de către CL de contractul de prestări servicii pentru măsurători topo la nivelul unității administrativ-teritoriale care urmează a fi încheiat, executivul a propus CL adoptarea unei hotărâri prin care: Se aprobă contractul de prestări servicii pentru măsurători topo, în vederea finalizării prevederilor Legii 165/2013 și ale HG 401/2013, în forma anexată.

Edilul-șef, care este împuternicit să semneze acest contract, a informat că tariful este între 10 și 20 lei/ha. A ajuns la concluzia că nu putem plăti mai mult de 500 mil. lei vechi, restul dându-se de la Guvern. „Peste termen nu se poate sări, nu putem da 4 miliarde lei vechi de la bugetul local. S-au făcut calcule la centimă, s-a dorit transparență totală și noi am stabilit suma de 12 lei/ha”.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă donarea suprafeței de 0,42 ha, teren amplasat în tarlăua 194, parcela 92, de către moștenitorii defunctului Ivanovici Ion pentru finalizarea proiectului **Colector transferuri + Stație epurare regionale la Rastu Nou și Bechet** și transmiterea în folosință gratuită a aceleiași suprafețe pe un alt amplasament moștenitorilor menționați, se stipulează că pentru derularea acestui proiect este necesară achiziționarea suprafeței de 0,42 ha. Având în vedere că, în urma discuțiilor purtate, moștenitorii defunctului Ivanovici Ion au fost de acord cu donarea acestei suprafețe și ținând seama de adresa 20150/13.09.2013 a Companiei de Apă Oltenia, executivul a propus CL:

1. Aprobarea primirii prin donație a suprafeței de teren de 0,42 ha, amplasată în tarlăua 194, parcela 92, de către moștenitorii defunctului Ivanovici Ion, pentru finalizarea proiectului **Colector transferuri + Stație epurare regionale la Rastu Nou și Bechet**;

2. Aprobarea transmiterii în folosință gratuită a aceleiași suprafețe, proprietate privată a CL, amplasată în str. Eroilor;

3. Cheltuielile pentru întocmirea actelor de donație și transmitere în folosință a suprafeței vor fi suportate de către CL.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se ia act de raportul d-lui viceprimar pe perioada iulie 2012-august 2013, se menționează că raportul prezentat se fundamentează pe dispozițiile art. 51, alin. 4 din Legea 215/2001, care prevede că viceprimarul și consilierii locali au obligația de a prezenta rapoarte privind activitatea desfășurată. Pe acest temei, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: Se ia act de raportul d-lui viceprimar privind activitatea desfășurată pe perioada menționată, în forma anexată.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 10567/15.04.2011, se precizează că între CL și d-l Dimoiu Mihai, din str. Tismana,67, s-a încheiat contractul menționat, care a expirat pe data de 14.04.2013, după care se propune prelungirea acestuia prin act adițional. Având în vedere că titularul contractului a depus cerere de prelungire și nu

are datorii către autoritatea locală, achitând chiria până la data expirării contractului, executivul a propus CL:

1. Aprobarea prelungirii duratei contractului de închiriere 10567/2011, având ca obiect terenul aparținând domeniului public al municipiului, situat în tarlăua 133, în suprafață de 5000 mp, cu destinația activitate economică, până la data de 14.04.2014.

2. Aprobarea chiriei de 250 lei/an.

3. Împuternicirea primarului Municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere menționat.

D-l V. Bonci a informat că terenul se află lângă fosta IMB.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă darea în folosință Palatului Elevilor a imobilului proprietate publică din str. HCC, anexă a Școlii Gimnaziale nr. 3, se stipulează că acest imobil nu este folosit în prezent, activitatea școlară desfășurându-se în imobilul din str. Lt. Becherescu. Pentru buna administrare și întreținere a spațiilor de învățământ respective, executivul a propus CL: Aprobarea dării în folosință a imobilului din str. HCC nr. 83, proprietate publică a autorității locale către Palatul Copiilor Dolj, Filiala Băilești.

Se precizează că se dă și cu anexe, preluându-se sălile, iar ei fac acolo activitate specifică, executând și anumite lucrări. D-l E. Cecea a întrebat dacă Palatul Copiilor are vreo obligație, menționând că până acum „n-au făcut aproape nimic.” D-l Ionel Mușuroi a propus să se facă un contract, să se încheie un act de predare-primire și a întrebat dacă se dă în administrare sau în folosință. D-l primar a salutat această propunere și a menționat că în procesul verbal trebuie „să intervină” și Școala nr. 3, pentru că are acolo bibliotecă și o magazie. Inițial s-a stabilit să se dea numai o clasă, dar nu a fost suficientă, le trebuie mai multe spații pentru a-și putea desfășura activitatea.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă completarea inventarului bunurilor proprietate privată a municipiului, se menționează că pentru realizarea conductei de colectare a apei uzate care face legătura între rețeaua de canalizare a municipiului și stația de epurare din comuna Rast este necesară trecerea în domeniul public al localității a suprafeței de 4200 mp, din tarlăua 194, parcela 92, categorie arabil, având ca vecini: N – Consiliul Local, De, 2547; S – canalul 2473; E – Tudorașcu Ion; V – Bădele Nicolae. Luând act de cele menționate, executivul a propus CL: Aprobarea trecerii în domeniul privat al municipiului a bunurilor conform Anexei 1 care face parte integrantă din hotărâre.

Referitor la Proiectul de hotă-

râre prin care se aprobă modificarea HCL 128/2009, se precizează că prin această hotărâre CL a aprobat interzicerea circulației mijloacelor de transport în zilele de joi și duminică pe str. Tăbăcari, în intervalul orar 7-12. Având în vedere activitățile care se desfășoară în prezent, executivul a propus CL adoptarea unei hotărâri prin care: Se modifică art. 1 al HCL 128/2009 care va avea formularea: „Se aprobă interzicerea circulației mijloacelor de transport între orele 7-12, în zilele de joi și duminică, pe str. Tăbăcari *cu excepția riveranilor și a agenților economici care au sedii sau puncte de lucru pe strada menționată*”.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă locația pentru amenajarea de depozite comerciale la periferia municipiului, se stipulează că, pentru desfășurarea unor activități comerciale care implică produse voluminoase (produse de balastieră, materiale de construcții etc), se impune o locație specială. Inițial locația din str. Silozului, 5 a fost dată în administrare, prin HCL 151/28.09.2011, Companiei de Apă Oltenia, pentru organizare de șantier, dar nu este utilizată. Față de cele menționate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se aprobă revocarea HCL 151/28.09.2011;

2. Se aprobă utilizarea terenului în suprafață de 10000 mp, situat în str. Silozului, 5 pentru amenajarea de depozite comerciale, conform planului de situație anexat.

Proiectul de hotărâre avansat de executiv a fost aprobat cu 13 voturi „pentru”, d-l D. Manciuc fiind împotriva.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă acordarea unor materiale de construcție, rezultate din modernizarea străzilor și a trotuarelor, Școlii Gimnaziale „Amza Pellea”, în vederea amenajării unei parări auto, se menționează că, dând curs adresei 1242/12.09.2013 prin care conducerea unității școlare solicită sprijin pentru amenajarea unui spațiu de 170 mp destinat parării autovehiculelor cadrelor didactice, prin acordarea de pavele sau de piatră cubică necesară, executivul a propus CL:

Aprobarea acordării unor materiale de construcție rezultate din lucrările de modernizare a străzilor și a trotuarelor Școlii Gimnaziale „Amza Pellea”.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 14060/2011 se precizează că între CL și d-l Căldăraru Dumitru, din str. Ana Ipătescu, 32 s-a încheiat contractul de închiriere menționat care a expirat pe data de 31.05.2013, după care se propune prelungirea prin act adițional. Având în vedere că titularul contractului a depus cerere de prelungire și nu are datorii către autoritatea locală, achitând chiria până la data

expirării contractului, executivul a propus CL:

1. Aprobarea prelungirii duratei contractului de închiriere 14060/2011, având ca obiect terenul aparținând domeniului public al municipiului, situat în tarlăua 133, în suprafață de 4500 mp cu destinația de activitate economică, până la data de 01.06.2014.

2. Aprobarea chiriei de 250 lei/an.

3. Împuternicirea Primarului Municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere menționat.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 19795/06.09.2011, încheiat între CL și d-l Becea Alexandru Cătălin, din str. Lt. Becherescu nr. 16, care a expirat pe data de 05.09.2013, se stipulează că, având ca punct de plecare aceeași motivație, executivul a propus CL:

1. Aprobarea prelungirii duratei contractului de închiriere 19795/2011, având ca obiect terenul aparținând domeniului public al municipiului, situat în tarlăua 193, în suprafață de 1000 mp cu destinația de activitate economică, până la data de 06.09.2014.

2. Aprobarea chiriei de 80 lei/an.

3. Împuternicirea Primarului Municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere menționat.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă chiria pentru terenul amplasat în str. Tăbăcari, 39 A se menționează că în urma HCL 124/28.06.2013 prin care s-a aprobat închirierea suprafeței de teren de 133,30 mp din str. Tăbăcari 39 A, executivul a procedat la întocmirea studiului de oportunitate și a evaluării terenului, la stabilirea chiriei și la întocmirea caietului de sarcini care va sta la baza scoaterii la licitație în scopul închirierii. Având în vedere cele menționate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se aprobă Studiul de oportunitate și Raportul de evaluare pentru închirierea terenului în suprafață de 133,30 mp, situat în str. Tăbăcari, 39 A;

2. Se aprobă perioada de închiriere de 5 ani;

3. Se aprobă prețul minim de închiriere de 150 lei/an;

4. Se aprobă caietul de sarcini pentru închirierea suprafeței de teren de 133,30 mp, situată în str. Tăbăcari, 39 A, conform anexei;

5. Se împuternicește Primarul Municipiului Băilești să semneze contractul de închiriere.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă chiria pentru terenul situat în str. Victoriei, 24 se precizează că pentru terenul în suprafață de 24 mp de la adresa menționată, pornind de la aceleași motive, executivul a propus CL să adopte o hotărâre prin care:

1. Se aprobă Studiul de oportunitate și Raportul de evaluare pentru închirierea terenului în

suprafață de 24 mp, situat în str. Victoriei, 24;

2. Se aprobă perioada de închiriere de 1 an;

3. Se aprobă prețul minim de închiriere de 240 lei/an;

4. Se aprobă caietul de sarcini pentru închirierea suprafeței de teren de 24 mp, situată în str. Victorie, 24, conform anexei;

5. Se împuternicește Primarul Municipiului Băilești să semneze contractul de închiriere.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă completarea Anexei 3, inventarul bunurilor proprietate publică a municipiului, se stipulează că, în urma măsurătorilor cadastrale efectuate la pozițiile 78, 79, 82 și 83 din Anexa 3 la HG 965/2002, s-au stabilit noi suprafețe de teren, fapt ce necesită modificarea și completarea acestor poziții, după cum urmează: La poziția 78, coloana 2 va avea cuprinsul „Liceul Mihai Viteazul“, iar coloana 3 „P+2E, fundație din beton, zidărie cărămidă, planșee de beton“; la poziția 79, coloana 3 va avea cuprinsul „10036 mp“; la poziția 82, coloana 2 va avea cuprinsul „Sediul Primăriei Băilești“, iar coloana 3 „Strada Alea Victoriei, P+E, fundație beton, zidărie cărămidă, sarpanță lemn, învelitoare țiglă“; la poziția 83, coloana 3 va avea cuprinsul „3011 mp“.

Având în vedere cele menționate, executivul a propus CL: Aprobarea modificării și completării Anexei 3 la HG 965/2002, conform anexei.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă acordarea Titlului de Cetățean de Onoare al municipiului unei persoane fizice, se menționează că, ținând seama de activitatea desfășurată în domeniul culturii de către marele actor Florin Piersic, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

Se acordă Titlul de Cetățean de Onoare al Municipiului Băilești domnului Florin Piersic.

Edilul-șef a menționat că este o recompensă pentru tot ce a făcut actorul în vederea monitorizării marelui Amza Pellea și a localității noastre, afirmând cu convingere: „Florin Piersic nu are nevoie de noi, dar noi avem nevoie de Domnia Sa“.

Referitor la proiectul de hotărâre prin care se mandatează d-l primar Costel Pistrîțu de a participa la Adunarea Generală a Acționarilor ADI Oltenia și de a vota ordinea de zi, se precizează că hotărârea pe care o adoptă CL constituie răspunsul pozitiv la adresa 24511/27.09.2013 a ADI Oltenia și are ca temei juridic dispozițiile art. 36, alin. 2, lit. „c“ și alin. 3, lit. „c“ din Legea 215/2001, republicată.

Și de data aceasta, lucrările ședinței s-au desfășurat într-o atmosferă destinsă și distinsă, cu o atitudine de deschidere apreciabilă, normalitatea fiind la loc de cinste.

Gh. GHEORGHIȘAN

Colectia personala
Mihai Licurici

Eram undeva, cândva, în vara lui '93, în luna august. Lucram pe atunci într-o fabrică cu producție specială și beneficiam de zile de concediu suplimentar.

Plănuisem să fac tot concediul la Băilești, la o cură de lubenite, ceva „ieșiri în natură“ cu prietenii și, mă rog, ce avea să se ivească pe parcurs.

Îmi cumpărasem un câine de vânătoare, un brac german adus de prin Austria, de care eram foarte mândru, mai ales că urma să-mi procur și pușcă peste câteva luni. Am avut marele noroc să fi crescut alături de niște adevărați cavaleri ai vânătorii, unchiul meu, Marin Licurici, și bunul său tovarăș, Mitel Farfara. Oameni cu sufletul nobil care tratau cu respect vânatul, în care vedeau un autentic și redutabil adversar.

„Vânătoarea, măi nepoate, spunea nea Mitel Farfara, frecându-și mustața și barba mai mereu nerasă, cu gândurile duse în vremuri din tinerețe, nu înseamnă să pui arma la umăr, să prinzi prada în câtare și apoi să tragi în tot ce mișcă sau zboară; înseamnă în primul rând cunoaștere, încântare, odihnă, ba chiar știință poți să spui. Când vii sara acasă, ranița nu-i nevoie să fie plină, ci mai degrabă sufletul încărcat și îmbogățit cu frumuseți, taine și necunoscut, din mijlocul luncii, al pădurii și «stufărișurilor»“ Ei bine, toate aceste amintiri îmi treceau rapid prin minte în timp ce mă aflam împreună cu prietenul meu de o viață, Radu Andronache, la un separeu retras de la „TURIST“ și ne povesteam de una de alta, din viața fiecăruia sau despre personaje ale Băileștilui.

„Măi Mihai, zise Radu, mâine vine pe la noi familia Vlad, Stelică și Janeta, îi cunoști, nu se poate să nu îi știi!“ „Îi știu dară foarte bine pe amândoi, sunt apropiați familiei mele de aici.“ „Atunci așa rămâne, ne vedem la mine pe la cinci după masă!“

În răcoarea plăcută și generoasă

„Prietene, zise Radu la un moment dat, eu văd că tu ai cam vrea să faci o vânătoare sau mi se pare mie?“ „Aferim că bine zici, fratele meu, mi-ar plăcea, prin pădurea de sălcii seculare, balta nesfârșită, peisaj de basm, peste care este așternută o liniște și pustietate, din vremuri de demult, de demult...“ „Băi, lasă vrăjeala“, orăcăi Stelică Vlad. „Uite cum e treaba, vineri plecăm la vânătoare!“ „Unde, ce,cum?“ „Am tresărit ca electrizat. „Hai că ai auzit bine, mergem în bălțile și lunca Rastului, îți convine?“ „E prea la fix, dar parcă nu s-a deschis sezonul“, am zis eu timid. „Ei și care e treaba ta? Aranjez eu la filială, nu ne va deranja nimeni“, mai spuse Vlad.

„În regulă, zic, dar pușcă?“ „De pușcă fac eu rost, ce ai uitat că taică-meu, nea Sandu cum îl știi tu, a fost vânător?! Mai am și acum pușca cu tot ce îi trebuie!“ „Îmi zise Radu zâmbind pe sub mustață și uitându-se complice către Stelică Vlad. „Uite cum stă treaba, noi făcurăm rost de câte ceva, dar tu faci rost de „Dacia“ lu' unchiu-tău să mergem?“ „Fac“, am zis, fără să știu dacă va fi sau nu așa. „Bine“, ziseră cei doi aproape într-un cuvânt. „Vom dormi la cort, masa din vânat, întâlnirea la Radu în fața casei vineri la ora 5 dimineța, s-a înțeles?“ În dimineța de vineri, cum am stabilit, mă îndreptam spre locul de întâlnire. Cei doi mă așteptau pufăind din țigară și plini de bagaje. Stelică avea ditamai ranița în spate, un cort de patru persoane la picioare și un bidon de 10 l de vin. Deloc mai prejos, și Radu ținea pe umeri un rucsac burdușit, arma în toc de piele vișinie și o valiză dreptunghiulară mai mult lungă decât lată, metalică, din tablă de aluminiu.

După ce și-au aranjat bagajele în portbagaj, am plecat spre aventură.

Aveam câine de vânătoare, aveam mașină, prieteni care

Vânători și vânătoare

cunoșteau bălțile de la Dunăre, pe care colindaseră tineri fiind, ca pescari amatori, ce mai, cu puțin noroc, cu oarece răbdare și mult calm, puteam să ies basma curată la prima mea participare la o vânătoare făcută și pe „șest“. În timp ce mașina rula încet pe străzile Rastului, Stelică mă întrepruse brusc din visare:

„Bă, ia-o pici, pici mă, la dreapta, aha, aha, oprește la casa aia cu gard verde.“. Și el, și Radu s-au dat jos, au luat ranițele și au intrat în curte.

În scurt timp, ne îndreptam spre Dunăre și am tras mașina la coverca unui „grădinar“, cunoștință veche de-a lui Vlad, la casa căruia opriserăm ceva mai devreme. În timp ce se descărcau bagajele, mă foiam nerăbdător pe lângă Radu să văd odată pușcociul „cela“ mult laudat sau poate „carabina“ din cutia de aluminiu, căci mă gândeam că o fi dat și asta în cumplita patimă a vânătorii și să vezi ce arma dracului și-o fi cumpărat, pe lângă „flinta“ ce o avea de la tasu'. „Fraților, eu zic că a venit timpul să trecem la pânze. Ia, hai, fiecare căutați-vă câte un locșor din care să vedeți fără să fiți văzuți!“ zise Vlad. În timpul asta, cu mișcări meticuloase și încete, Radu desfăcu capacul tocului de piele al armei de vânătoare și scoase de acolo un trepied fotografic de toată frumusețea! „Păi bine, vere, tunai eu aproape să-i zic vreo două, n-ai zis, măi nene, că vii cu pușcă și facem, dregem și acu' veniși cu trepiedu?“ „Nu te pierde cu firea, ți-am spus că vânam, o să vânam!“ „Îmi replică Radu imperterbabil. După ce a fixat un „Pentax“ pe trepied, și-a luat lădița metalică și a pus-o pe genunchi. „Poate aici o avea vreo armă“ mi-am zis. Când capacul cutiei s-a ridicat, am putut vedea un splendid aparat de fotografiat „Olympus“, japonez, cu teleobiectiv de 400 mm și sistem de fotografiere „sniper“, adică lunetist, aparatul fiind cuplat la un pat identic cu cel de pușcă, declanșatorul fiind sub formă de trăgaci.

Odată asamblat, se putea trece la „vânătoare de imagini“.

Amarnică vrăjitorie sau dezamăgire, ușor de înțeles pentru cei necontaminați de patimă, greu de explicat pentru împătimiți... Câte gânduri, câte speranțe, câte planuri, privind organizarea expediției cinegetice nu-mi făcusem, sperasem să încerc în condiții reale calitățile de aportor, din apă, ale bracului meu de care eram foarte mândru... Și uite așa, încet, încet, clic-clac prindeam pe filmul de

► Continuare în pag. 6

► Continuare din pag. 1

niște copii, dovedindu-se nereceptivi, aproape pasivi, aplauzele extrem de anemice, și greu ne-am dat seama cui se adresau mulțumirile soliștilor. Platoul din fața scenei s-a mai populat în partea a doua a programului Oanei Radu, aplauzele s-au făcut auzite, răsplătind astfel buna evoluție a acestei dotate soliste. Poate că și datorită faptului că oamenii îl șiau de la Zilele Municipiului Băilești, platoul a devenit aproape neîncăpător odată cu intrarea în scenă a simpaticului clujean Emanuel Cârstea, locul I la Festivalul pentru copii Mamaia, 2008. Evoluția sa de excepție ne-a dovedit că aprecierile noastre elogioase n-au fost de circumstanță, tânărul interpret și-a etalat talentul și și-a pus în lumină valoarea, dovedind că aceasta nu este condiționată neapărat de vârstă. Calitățile vocale, vocea plăcută cu un timbru aparte, alegerea cu minuțiozitate a repertoriului, care a cuprins melodii pentru toate vârstele, mișcarea impecabilă în scenă, atenția la nuanțe, totul în limitele bunului-gust, evitând exagerările și efectele facile, ne-au pus în fața unui artist de excepție, a unei personalități deosebit de agreabile. Trecerea aproape pe nesimțite de la o melodie la alta, de la un registru interpretativ la altul, modulațiile vocii, sensibilitatea și stilul său inconfundabil au stârnit ropote de aplauze iar adolescenții, tinerii, și nu în ultimul rând copiii, părau în delir, transpuși parcă pe aripile visului. Am avut bucuria de a sta de vorbă cu solistul și ne-a impresionat delicatețea, sinceritatea și modestia acestui distins interpret, fiind surprinși când am aflat că este elev în clasa a XII-a. Ne-a declarat cu emoție că a fost plăcut impresionat și onorat de aprecierile noastre după evoluția de la

Din nou un mare triumf

Zilele Municipiului, ne-a adresat cuvinte de aleasă mulțumire pentru recunoașterea calităților sale artistice și umane. Ne-am dat seama

că este o persoană deosebit de plăcută, „o minune“ de adolescent, cu o gândire matură, un agreabil partener de conversație, iar ca interpret îi prevedem un viitor strălucit, având certitudinea că va deveni o „stea“. Frumoasele craiovence, componente ale formației NO Antidote și-au etalat calitățile într-un recital gustat și aplaudat, formația impunându-se prin vitalitate, dinamism și plăcută prezență scenică.

Ziua de duminică a început cu momente emoționante – sfințirea zaibărului și slujba de pomenire în memoria marelui actor Amza Pellea și a soției sale, Rodica, oficiată strălucit de preotul Mihai Crinu.

Primul moment cu conotații deosebite l-a constituit sosirea în fața Casei Memoriale „Amza Pellea“, unde a avut loc manifestarea, a carului alegoric cu frumoasele fete și băieți îmbrăcați în superbe costume naționale, a căror veselie i-a molipsit pe toți, chiotele de veselie „spărgând“ liniștea, iar hora întinsă a câștigat competiția cu monotonia de zi cu zi a vieții. Butoiul din car, simbolul Zeului Bachus și prezența între tineri a concitadinului nostru, actorul profesionist, Daniel Mirea, a sporit grandoezia evenimentului.

Monitorizarea fără cusur și, mai ales, valoarea manifestării a stârnit interesul multor televiziuni, d-l primar Costel Pistrîu având greaua, dar și plăcuta misiune de a acorda interviuri celor care au onorat sărbătoarea de suflet a municipiului. Carul alegoric, însoțit de alai și de cele trei trăsuri, într-una aflându-se butoiul cu zaibăr sfințit, s-a deplasat în Piața Civică, iar cei prezenți la casa memorială au gustat din bucatele și din vinul oferite ca pomenire a celor doi dispăruți, o clipă de pioșenie, cei prezenți simțindu-i parcă aproape pe celebrul actor și pe blânda și delicata sa soție.

Pe scena amenajată în Piața Civică, s-a desfășurat spectacolul susținut de ansamblurile artistice de amatori: „Brest“ (Timișoara), „Piatra Craiului“ (Zărnești), „Ciuleandra“ (Topoloveni), „Bobocica“ (Băilești), „Brăulețul“ (Turceni), „Rozele“ (Calafat), „Florile teiului“ (Dioști) și „Dunăreana“ (Rast), ale căror evoluții au demonstrat că la noi cântecul și, mai ales, dansul popular sunt pe mâini bune, interpreții etalând calități artistice deosebite, dovadă a nesecatului izvor de talente al poporului român. Este extrem de greu să se stabilească ierarhizări, fiecare ansamblu având stilul său propriu, cu toate acestea, fără a supăra pe cineva, vom evidenția evoluția Ansamblului „Brăulețul“ Turceni, dansatorii probând dezinvoltură, cu mișcări sincronizate, cu o coregrafie deosebită și cu soliști dansatori, coregraful Marian Stelea valorificând la maximum calitățile dansatorilor. Pata de culoare au reprezentat-o cele două „pitice“, Dobroiu Mihaela, 8 ani și Orleanu Cornelia, 9 ani, soliste dansatoare dar și vocale, cea din urmă evoluând și în această calitate. Am mai remarcat soliștii vocali: Alexandru Lilea (Băilești), Cornelia Rogojeanu (10 ani, Calafat) și Liviu Olteanu (Rast).

Surpriza plăcută a fost că au urcat pe scenă mai multe ansambluri decât cele care apăreau în programul inițial stabilit de organizatori, dar, mai ales, evoluția de mare calitate a grupului „Rapsozii Oltului“, de la Drăgănești Olt, un grup care nu mai are nevoie de prezentare specială. Cele două spectacole au fost prezentate de delicatele și inspiratele Carmen Maican, respectiv, Melinda Matei.

Concomitent cu spectacolul amatorilor, s-a desfășurat concursul de zaibăr la care s-au înscris 20 de producători, cu 21 de probe. Juriul concursului a avut componența: ing. Ștefan Grigore, Șef Serviciu Inspecție în cadrul DADR Dolj, ing. Florea

Pârvulescu, ing. Trifon Popescu, Iureș Oprică (președinte, ca decan de vârstă), Coconoiu Venus (secretar) și Tudor Anghel (Teleorman), consilierul deputatului Nicolae Mircovici, deputat al minorității bulgare în Parlamentul României, secretar al Camerei Deputaților, parlamentar care a transmis „salutări de prietenie“ oltenilor din Băilești și, în special, oltenilor din Asociația „Sedeanca“ a bulgarilor din Băilești.

În urma deliberării juriului, s-au acordat premiile: I – Ionescu Gabriel Virgil (Caraula), 43,5 p; II – Văduva Sabin, 43 p; III – Jianu Ion, 40 p. Toate vinurile au fost de bună calitate și, așa cum spunea Ștefan Gaciu, întrebat dacă vinul este bun pentru femei, „Vinul este bun pentru femei, dacă îl beau bărbații“.

Între două evoluții ale ansamblurilor artistice, edilul-șef a înmănat câștigătorilor diplomele și premiile în bani: locul I – 500 lei; II – 200 lei; III – 100 lei, felicitându-i pe laureați, ca și pe toți producătorii prezenți în concurs. De asemenea, a înmănat premiul special „Cel mai frumos stand“ care a fost obținut de d-l Venus Coconoiu, diploma binemeritată având și un „bonus“ de 500 lei.

Din acest colț de pagină, adresăm felicitări tuturor artiștilor care au făcut deliciul publicului prin calitățile cu care bunul Dumnezeu i-a înzestrat și pentru respectul față de Măria Sa publicul.

Onoare și cuvinte de aleasă prețuire organizatorilor – Primăria, Consiliul Local și Casa de Cultură „Amza Pellea“ – pentru grija și atașamentul față de băileșteni, pentru eforturile oneste de a le înfrumuseța viața și de ale crea o stare de liniște și de optimism.

Gh. GHEORGHISAN

29. „Manus manum lavat”¹
(dicton latinesc)

După 1990, vreme de peste 10 ani, am făcut parte din toate comisiile posibile: de bacalaureat, admitere în clasa a IX-a sau de capacitate, la Liceul Mihai Viteazul, la liceele din Calafat sau la cele din Craiova. Aceasta nu înseamnă că-mi arog niște merite deosebite, ci că inspectorii de limba română ai acelor ani îmi fuseseră colegi de facultate și voiau să se asigure că în comisii vor intra oamnei de încredere, în toate accepțiunile cuvântului.

Dincolo de secvențele hazlii pe care le voi relata, se desprinde ideea amară a zicalei „Pentru unii mumă, pentru alții ciumă”. Mă refer la atitudinea diferită a autorităților doljene față de școlile din reședința de județ comparativ cu restul localităților, respectiv la tratarea deosebită a marilor licee craiovene față de „amărățele școli de la țară”. Pentru a ilustra afirmațiile de mai sus, voi prezenta, mai întâi, câteva momente cu întâmplări de la Craiova iar apoi, unele despre examenele de la Băilești.

...La un mare liceu craiovean avea loc sesiunea din august a bacalaureatului. Eram în comisie împreună cu Toni M., un bun amic din Craiova. În sala pentru proba orală, la un moment dat, intră o soralistă nostimă, cu niște forme... apetisante. Foarte dezinvoltă, aceasta pune pe catedră actul de identitate și, pe neașteptate, dar la vedere, așază pe

spătarele scaunelor noastre câte o pungă din polietilenă, în care se găsea... câte ceva! Surprinși, n-am avut resurse să reacționăm. Totuși, în sinea mea, am gândit că, probabil, este o protejată a colegului meu de comisie.

Eu, ca străin, pe cine cunoșteam în Craiova?

Reculeși cu greu din acest incident, ne-am continuat examinarea orală a candidaților.

Când, deodată, altă surpriză! În sală și-a făcut apariția însuși T.P., unul dintre primii inspectorii generali de după 1989. Simțeam că înebunesc, cu punga de plastic acuzatoare atârnată în spatele meu! Dar, spre liniștea noastră, inspectorul general ne-a salutat, ne-a întrebat cum merge examenul și s-a retras discret. Sunt convins însă că a văzut pungile cu... cafea și votca Bartender de pe scaunele noastre! Culmea, la rândul său

Amintirile unui dascăl

Toni credea că îndrăzneța candidată este o cunoștință a mea...

Altă dată, la un alt liceu cu renume din Craiova, înaintea examenelor, delegatul trimis de Inspectorat ne-a făcut un scurt „instructaj”, pledând pe ideea că acum a venit momentul unor examene corecte, fără ingerințe, intervenții, nepotisme, pile și cadouri și a conchis imperturbabil:

- Dacă însă vor fi niște cazuri mai deosebite, speciale, mai analizăm. Iată, aveți aici o listă cu niște candidați care trebuie ajutați. Interese superioare!

Tot la același examen, corectăm lucrările scrise și constatăm cu năduf că erau foarte slabe. La un moment dat, în încăperea în care corectam a venit unul dintre inspectorii de discipline fundamentale. Cum a intrat, s-a apropiat de mine și m-a întrebat:

- Ce faci, domnule profesor?
- Ce să fac, i-am răspuns morocănos, nu vedeți? Corectez lucrări proaste.

- Ia vedeți, lucrarea aceea are un x pe pagina a doua, jos?

- Da! am răspuns cu uimire, constatând că avea dreptate.

- Și ce notă i-ați dat?

- Păi, cât să-i dau? Patru, bineînțeles.

- Domnule profesor, vă rog eu frumos, dați-i cinci!

Înfuriat de ineditul dialog și mai

ales neînțelegând cum a intrat în sală tocmai atunci, am ricanat:

- Domnule, îi dau opt! Era, de fapt, forma mea de protest față de situația respectivă.

- Nu, vă rog să-i dați cinci!

- Domnule, i-am zis eu, indignat de modul cum decurgea discuția: îi dau opt sau, dacă nu vă convine, îi dau patru, cât merită!

A doua zi, i-am relatat acest episod colegului meu N.P., care era atunci inspectorul de limba română.

- Băi, fraiere, mi-a zis acesta, el și-a făcut interesul iar tu ai riscat prosteste. Dacă tot îl ajutai, să-i fi dat cinci, căci nu era mare lucru. Dar dacă acum se face o anchetă și se recorectează lucrările, pe unde scoți cămașa? În vreme ce el câștigă precis ceva din afacerea asta!

Am tăcut chitic, dându-mi seama că am greșit enorm. Dar cea mai tare scenă s-a petrecut după 2000, când, redevenind director, am fost numit președinte al unei comisii de Capacitate la un alt renumit liceu craiovean.

În dimineața primei probe, după ce am luat plicul cu subiecte, chiar în incinta Comisiei Județene, unul dintre cei mai influenți directori de liceu din Craiova, m-a abordat cu voce tare, fără nicio reținere:

- D-l Pirnea, te rog să-mi rezolvi elevul acesta. și mi-a întins

o hârtiuță.

Am încremenit, fiindcă însuși „Generalul” se afla la doi metri de noi și a auzit cu siguranță spusese acestuia.

Ajuns la liceul unde eram președinte, i-am povestit pățania vicepreședintei, o directoare adjunctă de școală generală din Craiova.

- Stați liniștit, a zâmbit ea cu subînțelese, rezolv eu problema.

Ușurat și, în același timp intrigat, am aflat că există o rețea și o rețetă în asemenea cazuri: doamna în cauză a „fotografiat” lucrarea și numărul ei de ordine, s-a dus ea însăși cu lucrările la comisia de corectare și... așa mai departe. Situația s-a repetat și a doua zi. Am procedat la fel. Dar, la ultima probă, nu știu din ce cauză, directorul cel influent nu m-a mai solicitat.

Când s-au afișat rezultatele, elevul cu pricina luase la istorie notă mică și a făcut contestație.

- Domnule președinte, mi-a zis „vicea” surâzând, faceți pariu cu mine că aceasta va fi singura contestație acceptată?

- Nu, categoric, nu, am răs și eu. Și așa s-a întâmplat.

Ceva mai încolo veți vedea că la Băilești lucrurile stăteau cu totul altfel.

Marian PIRNEA

¹ „O mână spală pe alta”

Să ne ferim de ... “capcane”

să fie numit *mortician* acela care pregătește cadavrele pentru înmormântare, cu toate că nu există niciun fel de bază *mortice*.

Autobuz, troleibuz sunt cuvinte cunoscute în toată lumea (la noi circulă și o formă incorectă *trolebuz*), dar puțini știu că ele sunt formate greșit. La începutul secolului al XIX-lea, s-a răspândit în Europa cuvântul *omnibus*, care denumea o trăsură în care puteau urca toți cei care plăteau o taxă. Este vorba de latinescul *omnibus*, dativul plural al lui *omnis*, „tot”, deci sensul este „pentru toți”, în opoziție cu vehiculele care aparțin unei anumite persoane. Era știut, chiar de către necunosătorii limbii latine, că *omni-* înseamnă „toți”, dar ce este — *bus* nu s-a știut, presupunându-se că este un al doilea termen de compunere care ar însemna „vehicul”, din moment ce *omnibusul* este un vehicul pentru toți. În acest fel, desinența latină de dativ plural a câștigat o oarecare independență și, atunci când omnibuzele au devenit automobile sau un troleu, s-a adăugat — *bus* la *auto-* (adică automobile) și la *troleu*. E foarte răspândit *microbuz* pentru „autobuz mic”. Autorul menționează că „în treacăt fie zis, corect ar fi *trolei*, nu *troleu*, și de asemenea *autobus, troleibus*, ci nu *autobuz, troleibuz*”. Marele savant mărturisește că nu știe dacă

există *aerobuz*, dar că nu s-ar mira prea mult dacă l-ar găsi undeva. Continuându-și explicațiile spune că, în orice caz, în Micul Dicționar Enciclopedic și în Dicționarul Explicativ și-a găsit locul *hidrobuz*, „navă pentru transport de pasageri” și, lucru și mai curios, *bibliobuz*, „automobil amenajat cu o bibliotecă ambulantă”, deci în mintea celor care l-au acceptat, „cărți pentru toți”. Precizează că prin anul 1935 a văzut la Paris firma *Vinobus* la un magazin în care se vindeau vinuri și îi informează pe eventualii cititori ai cărții pe care o prezentăm că primul troleibuz din țara noastră, apărut la Timișoara, a fost numit *firobus*.

O formație curioasă pe care ilustrul lingvist a întâlnit-o cu puțin timp înainte de apariția cărții (1976), dar nu știe dacă este creație românească sau a fost adusă din altă parte, este *acvanaut*, explicând că în latină și în greacă *naut-* înseamnă „navigator”. Când s-au inventat mașinile de zburat, s-a creat și termenul *aeronaut*, propriu-zis „navigator prin aer”, apoi și *astro-naut*, care pot fi acceptate, termenul al doilea al compusului fiind folosit cu valoare figurată. Dar *acvanaut* ar însemna „navigator prin apă” (lat. aqua, „apă”) și nu se explică de ce ar fi nevoie de a se preciza că mediul în care evoluează marinarii este apa, însă adevărul

este că așa-numiții *acvanauți* nici nu navighează, căci sunt scafandri.

Autorul menționează că în revista „Magazin” din 12 iulie 1939, a întâlnit și termenul *lunauți*, dar aceștia nu navighează, ci umblă pe lună; în plus nu se știe dacă din *naut* a rămas numai *aut* sau *at*, ori cumva luna s-a redus la ... *la*.

În grecește *dromos* înseamnă „cursă”, apoi a ajuns la înțelesul de „drum”, cu care l-am preluat și noi (prin intermediul bulgărescului drum). Sub forma veche, cuvântul a intrat în compuse ca *hipodrom* (gr. *hippos*, „cal”), *palindrom* (gr. *palin*, „înapoi”), *velodrom* (fr. *velo* pentru *velocipede*, adică „bicicletă”), apoi *autodrom, aerodrom*. Distinsul lingvist consideră că „până aici, toate bune” deoarece în toate cuvintele este vorba de „loc de alergare” pentru biciclete, automobile, avioane. A apărut apoi *rachetodrom*, în care partea a doua n-ar putea fi decât „punct de plecare pentru rachete”, însă în *cosmodrom* este destul de clar că nu poate fi vorba de „drum pe care merge cosmosul”.

Există și derivate la care atât rădăcina, cât și sufixul se prezintă sub formă corectă, numai că nu trebuie puse împreună, din motive morfologice. În latinește, cu sufixul *-ant* se formează participii prezente (folosite apoi ca adjective

sau chiar ca substantive) de la verbe de conjugarea I. Drept exemplu pot servi cuvinte împrumutate în românește precum *aspirant*, de la *aspira*; *militant*, de la *milita* etc. Alte derivate, care nu existau în latină, au fost formate în limbile romane de la verbe de conjugarea I, cum ar fi *practicant*, de la *practica* sau chiar de la verbe de altă conjugare, de exemplu *combatant* de la fr. *combattre*, dar oricum de la verbe. În germană și în rusă apar numeroase derivate în *-ant* care nu mai pornesc de la verbe, cum ar fi germ. și rus. *diversant*, „care face o diversivă, sabotor”; rusecul *kursant*, „care urmează un curs”; *diplomat*, „care își pregătește lucrarea de diplomă”, cuvinte pe care acum le putem întâlni și în limba noastră.

Deși formate (în germană) de la verbe, *adresant* și *premiant* nu sunt totuși corecte, întrucât ar trebui să aibă sensul „care adresează”, „care premiază”, de vreme ce cu *-ant* se formează participiul activ. Primul cuvânt a cam fost înlocuit cu *destinatar*, însă cel de al doilea s-a încetățenit la noi. Și în acest caz, vom găsi într-o limbă romanică model pentru greșeli: *serată dansantă, cei dansant* care sunt din franțuzește (*soiree dansante, the dansant*) deși este limpede că nici serata, nici ceaiul nu dansează.

Va urma

Gh. GHEORGHIȘAN

Continuând prezentarea cărții **Capcanele limbii române**, o carte deosebit de utilă, vom „zăbovi” asupra capitolului al V-lea pe care autorul, celebrul lingvist Alexandru Graur, l-a intitulat „Greșeli împrumutate”.

De la început, autorul precizează că nu toate greșelile care se întâlnesc la români sunt datorate acestora și că în țările europene se fac greșeli „tot atât de adânci” ca cele pe care le întâlnim în limba română. Multe greșeli apar în termenii folosiți în meseriile legate direct de marele public care furnizează clientela și care este amator de cuvinte bombastice. Lingvistul dă două exemple întâlnite pe firme din SUA. Astfel, sufixul latinesc *-ianus*, adăugat la teme terminat în *-ica*, este curent folosit în derivate de tipul: *cosmetician, fizician, optician, tehnician* (de la cosmetică, fizică, optică, tehnică), denumind pe cel care practică meseria. În SUA însă s-a ajuns

Balada “Zaibărului”

D-lui primar Costel PISTRITU

Elixir al beregății,
Cu arome în buchet,
E leagăn al sănătății,
Cu tărie-berechet.
Preaîndrăgitului vin,
Dă-mi putere, Doamne-Sfinte,
O baladă să-i închin,
Cu potrivite cuvinte!
Cândva cânta Păstorel,
După ce o făcea lată,
“Grasă”, „Coarnă”, „Otonel”,
Dar „Zaibărul”, niciodată!
De ce? cine să conteste
Ce e de necontestat,
Fiindcă adevărat este
Că el „Zaibăr” n-a gustat?!
El, ca iubitor al viei,
Sigur ar fi-nbogătit
Știința Oenologiei
Cu-n specific inedit,
Căci nu este acceptabil,
Cumva, să nu-l fi surprins
Gustul lui inconfundabil
Și mirosul lui distins.
Dintre ale lui mistere,
Din câte-au fost să se-adune,
Că e un vin de putere,
Orișicând se poate spune.
Zaiber fusese un nume
Al unui alsacian,
Viticultor de renume
Pe pământ algerian.
El l-a creat, productiv,
Negru-corb și rezistent,
Ce-ntreținut consecvent,
Produce eficient.
În lume s-a răspândit
Cu multă repeziciune
Și la noi binevenit
A fost, orișice s-ar spune.

Pe-aici, cine l-a adus
Când și cum, nu se prea știe,
Știm că la Băilești s-a pus
Cu „Zaibăr” destulă vie.
Fiindcă soiul n-a pretins
Tratamente speciale
În câțiva ani s-a extins
Pe mulțime de tarlale.
Francezul alsacian
A murit și n-a știut
Că, pentru un băileștean,
“Zaibărul” e un sărut;
Al viei coapte de soare,
Un dar al Pământului,

O fermecată licoare
Și „Sângele Domnului”.
È balsamul sufletească
Pentru omul supărat
Și remediul oltenesc
De cârciumi certificat.
Este și medicament,
De medici recomandat,
Ca „Tonic” eficient,
Anume-mbuteliat.
Vindecă debilitatea
Și dă pacientului
Înapoi deplinătatea
Și ... „Puterea Ursului”.
Știnge-al suferinței foc,
Al trădării în iubire
Și regretele, pe loc,
Pentru orice despărțire.
Însă „Zaibărul” prezează
Slăbiciunea sufletească
Și pacienții visează
Cura să se ... prelungească,
Iar dozele aferente
Să fie mereu mărite,
Să devină permanente
Și pe bani puțini plătite.
È și revoluționar,
Când se întrece măsura,
Zgomotos, agresiv, chiar,
Tășnește din el ...bravura...
È și încăpățânat
Și limpezirii-i rezistă,
Până-aproape de iernat,
De-l poți lega în ...batistă.
Chiar curge greu din slăvină,
În cantă, oală sau cană,
În blânda toamnă senină,
Când să-l „tragi” în damigeană.
De când este „Tulburel”,
Până devine „Molan”,
Lacomii de „Zăibărel”
Se fac „Mangă” sau „Buștean”.
Până când se limpezește,
Cad peste vii brumele;
De dinți limba o lipește
Și-negrește... mațele
Și, astfel, încet-încet,
Șe preface-ntr-un târziu,
Într-un fel de „Cabernet”
Sec și roșu-rubiniu...
Ba, mai e și viclean, el:
Îți atacă gleznele;
Băut așa „tulburel”,
Îți mai înghiți vorbele...

Dacă mai iei și afară,
Sau în casă mai bei iar,
Toate duble-ncep să-ți pară
Și nimic nu mai e clar.
Dintre toți ce-l îndrăgesc,
Mulți îl beau cu socoteală,
Cu sifon îl „îndoiesc”,
Sau cu apă minerală,
Căci, prin cârciumi și localuri,
A provocat „altercații”,
Cu bătaii și cu scandaluri,
Până au venit „Mascații”.
Se-ntâmplă că unii, beți,
Se lovesc cu ... halbele;
Se fac cioburi de pereți,
Golite, paharele...
Azi, Zaibărul, cârciumarii
Nu-l comercializează;
Îl beau ei, iar ospătării
Pe acasă îl păstrează... ,
În schimb, vând clienților,
La sticlă, soiuri truate
Și le percep tuturor
Prețuri cinic piperate...
Când sunt strigați, de la mese,
De clienți, să facă plata,
N-au de cine să le pese
Și le adună și ...data...
Îi mai taxează, în plus,
Că-i ridică de la masă
Și-i duc la taxi pe sus
Și șoferilor îi lasă...
Când nu mai e mintea trează,
Unii capătă ...arțag,
Iar alții se rușinează,
Când ating al casei prag.
După cum „cui pe cui scoate”,
Cum este demult zicala,
Un pahar de Zaibăr poate
Să alunge ...mahmureala.

.....
Un profesor, „Domnu’ Cilă”,
Bea vin, oricum, vechi sau nou;
Însuși își zicea „Setilă”
Și-a tras Zaibăr în ...stilou,
Că băuse noaptea toată,
Cu colegii ca-ntr-un vis,
La un examen, odată -
Notele cu ...vin le-a scris...
Unde sunt acele vremuri
Și de ce nu mai revin,
Căci costa – de te cutremuri –
Câțiva lei ... „burta de vin”?!
Nicăieri, căci egoismul
„Fraților din Răsărit”
Ne-a adus ...Socialismul
Ce de vin ne-a jefuit...
Organismele presante
Ne-au impus doar surogate,

La MAT și-n restaurante,
La orașe și la sate.
Așazisul „Vin de masă”
Era și „Superior”,
Dar și-n cârciumi și acasă,
El era ...inferior
Și chiar se mai poate spune
Că, de-i schimba eticheta,
Era „Vin de Regiune”
Și i se preda ștafeta
Și-altele, câte erau,
Dar nu și la ... „Protocol”,
Hectolitri se făceau
Și-n Băilești, la VINALCOOL,
Cu ... o lună garanție,
Repede produceau greață
Și dureri de cap – se știe – ...
Vai de ea de-așa viață!!!
Bea soiuri costisitoare,
Contrar ideologiei,
La noi „Clasa muncitoare”
Prin ... reprezentanții ei.
Zaibăr, Nu!, era „potroacă”
Sau „Trăscău” i se mai spune,
Dar, mai ales, că provoacă
Ridicări de tensiune.
De ce să le mai ridice,
Dacă, în multe privințe,
Ei nu puteau să aplice
Ce hotărau în ședințe?!
După Colectivizare,
La Băilești, Adio vie!
Căci le-am scos cu zarvă mare
Să facem ...industrie...
În „Gogoneața”, aproape,
Ne-au dus într-o dimineată,
Cu securi și tâmăcoape,
Pe unii direct din piață...
S-au făcut fotografii
Cu dascălii convocați
La corvoada de scos vii,
Vigilent supravegheați
De tovarăși activiști
Și alți muncitori cu gura,
Înculți și carieriști
Ce își etalau bravura...
Domnu’ Cilă U. plângea,
Compătimind vițele,
Că mai bine, el zicea,
Îi tăiau lui ... vinele.
Zaibărul adevărat,
În vremurile acelea,
Pe ecran l-a laudat
Domnul nostru Amza Pellea.
Bea Zaibăr de la Băilești,
În noaptea de Anul Nou
La TVR București
Și-l eclipsa pe ... „Erou”.
.....
S-au scos viile și-n fine,

S-au dat C.A.P. –iștilor
Din ce-au mai rămas – puține –
Dar ca ... „Lot ajutător”...
Fără vin cum i-ar fi stat
Băileșteanului, la masă?!
După ce-a tot înjurat,
Și-a pus vie-n curte-acasă...
Dar nu „Riesling” sau „Fetească”,
Ci „Zaibăr” și „Roșioară”
Și „Blanc”, „Corb” și „Ungurească”,
“Anason” și „Tămăioară”...
Și, dacă a fost să fie,
La noi în optzeci și nouă,
Cruntă revoluție,
S-a pus la câmp viță nouă.
Într-un entuziasm mare
Băileștenii au plantat
O mulțime de hectare
De vii, unde li s-a dat,
Mai apoi, criza de bani
A fost să se prelungească;
Destui, după câțiva ani,
Nu mai pot să le muncească.
Tot mai mulți le-abandonează –
Cu greu, moșii, babele,
Și apoi le... defrișează
Ciobanii cu caprele.
Zaibărul e la preț mare
Și mereu evolutiv,
Căci, lovit de poluare,
E mai puțin productiv.
Doar la Băilești, anual,
În toamne, organizat,
Are loc un festival
Bine mediatizat...
Apar, pe rând, categoric,
Zeul Bachus, cu discurs,
De pe un car alegoric,
Și Zaibărul, la concurs.
È băut el cu plăcere,
La mese, lângă grătare
Și curge și-un rău de bere
În halbe și în pahare.
De Amza Pellea, cinstit,
Acum a pătruns discret,
Oficial branduit,
Peste tot prin Internet.
El ne-a făcut cunoscuți
Pretutindeni și în Țară
Și suntem bine știuți
Și departe, pe afară.
Face Puterea Locală
Pe umăr cu Tricolor
Și în ținută de gală
Urări băileștenilor:
O ulcea pentru cei vii,
Belșug de Zaibăr în vii,
Un strop jos, spre amintire,
Pentru cei din cimitire.

Valentin TURCU

Vânători și vânătoare

► *Continuare din pag. 3*

celuloid imagini de un inedit năucitor, cu rățoi îndrăgostiți, păsări ce se strigau cu chemări duioase ori puse pe harță sau spaimă.

Știam că mă așteaptă o trudă cumplită prin soare și tufe, și mă gândeam cu groază că tocmai spre amiază aveam să ajung la locul unde lăsasem mașina, simțeam deja cum mi se muiau genunchii. Cele două „căpetenii”, hotărâseră această „vânătoare”, iar eu, mai tânăr, nu puteam să mă împotrivesc.

Mă întrebaseră doar dacă merg sau nu. Acceptasem, așa că acum trebuia să îndur cu stoicism privațiunile unei foto aventuri cu iz de vânat!

„Măi fraților”, le-am zis cuprins de o demnă și profundă resemnare, în timp ce ne oprisem să ne

tragem sufletul și să lăsăm picioarele să se mai odihnească. „S-au dus vremurile sadoveniene când găștele îți ciuguleau din palmă, iar rațele stăteau în bătaia puștii, eu zic să ne mulțumim cu ce avem, ori poate cu chemătoarea sau vreo momeală să păcălim niscaiva rațe, o lișiță, două, poate o găscă, spre a mai fotografia ceva” „Gata cu vorba și fără lamentări” se ridică Stelică Vlad. „Eu am în plan să «braconez» ceva, așa, extrasezon!!”

Îl priveam cum zâmbea mulțumit de sine, cu toată fața și nu-mi dădeam seama ce gândea. Oricum mă incitase, ochii lui aveau sclipiri șirete și scânteieri ascuțite, știut fiind că vicleșugurile vânătoarești sunt nebănuite.

“Adică ce vrei să spui?”

Prietenul meu mă privi oarecum cu reproș:

„Secret, chestie de strategie, o să vezi și-ți garantez că n-o să uiți prima ta partidă de vânătoare”. Apoi ne întoarse spatele și dispăru printre hățșuri. „Bă Radule, tu știi ceva, ce ne clocește ăsta sau sunteți amândoi «pe șipcă» și eu sunt fazanu”?! „Pe cîns-tea mea de am vreo idee de vânătul lui, hai lasă asta, mai tragem un film și mergem la covercă!”

Spre amurg, într-un târziu ne-am adunat la coliba lui nea Adrian Mareș care împreună cu soția Mariana pregătiseră deja „păsărețul”, vânat de Stelică din rucsacurile cu care veniseră, niște pui de Avicola unul și unul, piperati, aromați, unși cu unt și zeamă de lămâie, că să prindă scoartă, așezați pe grătarul bine încins și păziți strașnic de nea Adrian, care îi perpelea destoinic să-i pătrundă bine focul.

Ritualul jertfelor pe grătar se apropia de sfârșit și cu toții parcă eram cufundați într-o tăcere adâncă, cu gândul la vânătorile din alte timpuri, visare melancolică prin fumul ce cu învăluri misterioase se ridica spre cerul limpede al verii, pe care stelele începeau a se zări.

M-am pomenit apoi cu turta caldă în față și cu pasărea rumenită pe ea, simțind totodată o infiorare și o plăcere tainică.

Acum de-abia, s-au ciocnit primele pahare și s-au făcut urări de sănătate și vânătoare bogată și plină de trofee, apoi s-au depănat poveștile.

Era pace, era tihnă, aflate parcă sub pecetea tainei, o feerie și o încântare dintre acelea care îți răsplătesc toată truda și chinul!

Noaptea se adâncise, nea Adi și tanti Mariana dormeau în coverca lor, jarul era ascuns sub spuză și cu câte un pocnet sec

arunca sclipiri aurii.

Ne-am luat sacii de dormit și ne-am băgat în cort. Câinele mi s-a cuibărit în brațe.

O liniște de basm se lăsase în jur și în sufletele noastre.

A doua zi spre prânz intram în casă, e drept, fără vreun cărd de rațe...

Dar cu încântare în suflet, care mă recompensa din plin.

Astăzi, mai tinerii pasionați zâmbesc poate cu neîncredere, când le vorbești de prepelițe, becațe și sitari, asta se datorează poate și faptului că nimeni nu s-a învrednicit să le dezvăluie farmecul unei astfel de aventuri.

„Ce faceți dumneavoastră, stimate domn, nu este vânătoare, ci «artă pentru artă»”, mi-a spus odată un confrate. Nu cred că și-a dat seama, dar mi-a făcut cel mai frumos și apreciat compliment pentru un vânător adevărat.

Ing. Dr. Mihai LICURICI

Există Dumnezeu!?

De-a lungul timpului au existat oameni care au contestat existența lui Dumnezeu mai mult sporadic, însă în ziua de astăzi este contestat și mai mult acest fapt, mai ales dacă ținem seama că trăim într-o lume secularizată, unde nu mai avem un sistem de valori morale și unde principiile evanghelice (iubirea, iertarea, altruismul, credința etc.) sau învățătura lui Hristos, Mântuitorul lumii, este neglijată cu bună știință. Ultimele statistici spun că peste 90% din populația lumii de astăzi crede în existența lui Dumnezeu sau a unei puteri superioare. Totuși, discuția este cumva generată de cei care cred că Dumnezeu există în dorința de a demonstra că El există cu adevărat.

În orice caz, existența lui Dumnezeu nu poate fi demonstrată sau negată. Chiar Biblia spune că noi trebuie să acceptăm prin credință că Dumnezeu există: „Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută” (Evrei 11:6). Dacă ar dori, Dumnezeu ar putea pur și simplu să apară în fața întregii lumi pentru a demonstra că El există. Însă dacă ar face acest lucru, nu am mai avea nevoie de credință. „Toma, i-a zis Iisus, pentru că M-ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce n-au văzut, și au crezut” (Ioan 20:29).

Aceasta nu înseamnă, totuși, că nu sunt dovezi cu privire la existența lui Dumnezeu. Biblia spune: „Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui. O zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre el.” (Psalmul 19:1-3). Privind la stele, înțelegând mărimea universului, văzând minunățiile naturii și frumusețea unui asfințit de soare – toate acestea arată către un Dumnezeu Creator. Și dacă aceste motive nu sunt de ajuns, există dovezi ale lui Dumnezeu în propriile noastre inimi. Ecclesiastul 3:11 ne spune:

„...a pus în inima lor chiar și gândul veșniciei”. Există ceva în adâncul ființei noastre care recunoaște că viața nu se sfârșește aici pe pământ și că nu aparținem acestei lumi pentru totdeauna. La nivelul intelectului, putem respinge această cunoaștere, însă prezența lui Dumnezeu în noi și prin noi își face încă simțită influența în interiorul nostru. Biblia ne avertizează că, în ciuda acestui lucru, unii oameni vor nega totuși existența lui Dumnezeu: „Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!”. (Psalmul 14:1). Întrucât peste 98% din oamenii care au trăit de-a lungul istoriei pe pământ, din toate culturile, toate popoarele și de pe toate continentele, au crezut în existența lui Dumnezeu sub diferite forme, trebuie să existe ceva (sau cineva) care să fi generat această credință. În cele ce urmează am să aduc câteva dovezi științifice și logice despre existența lui Dumnezeu. Știința a descoperit și formulat numeroase legi științifice. De exemplu, legea gravitației: dacă scapi ceva, știi sigur că acel obiect va cădea. Aceasta este deci legea gravitației.

Dar să ne întoarcem la o altă lege numită Legea Conservării Energiei, care mai este cunoscută și sub numele de Principiul Întâi al Termodinamicii. În linii mari, această lege spune că: În univers există materie și energie. Materia se poate transforma în energie, după cum și energia se poate converti în materie și acest ciclu poate continua. Totuși, materia și energia nu pot fi create din nimic! De asemenea, energia și materia nu pot fi distruse complet, nu pot fi eliminate, nu pot fi făcute să dispară. Ele doar se transformă dintr-o formă de energie în alta.

Deci este imposibil ca materia și/sau energia să dispară complet și de asemenea nu se poate crea energie și materie din ...nimic! Acest fapt reprezintă o lege științifică, recunoscută de toți oamenii de știință, indiferent dacă sunt credincioși sau atei.

Astea fiind spuse, vreau să vă gândiți la tot ceea ce există în univers: avem materie și energie în întregul univers.

Dacă prin absurd nu există Dumnezeu, atunci ar fi imposibil din punct de vedere științific să avem această energie și materie în univers! De ce? Pentru că la un moment dat ar fi trebuit să se treacă de la NIMIC la materie și energie, lucru care științific este imposibil, întrucât se violează, se încalcă clar Principiul Întâi al Termodinamicii!

Am avut nenumarate discuții cu oameni de știință, fizicieni etc., care nu credeau în Dumnezeu și i-am întrebat:

„Cum vă explicați că aveți o violare, o încălcare clară a Principiului Întâi al Termodinamicii în ceea ce privește crearea materiei și a energiei în univers din nimic?!”. Este pur și simplu imposibil din punct de vedere științific!

Oamenii de știință atei nu au avut un răspuns pentru asta. Trebuie spus că din perspectiva omului ateu, universul este considerat un sistem închis, adică un sistem care nu primește nicio influență din exterior.

Bineînțeles, că cei care cred în Dumnezeu, cred că Dumnezeu influențează universul și deci universul este un sistem deschis. Din punct de vedere al ateului, universul este considerat un sistem închis. Deci recapitulând, Principiul Întâi al Termodinamicii nu permite ca „ceva” să fie creat din nimic! Acest lucru trebuie să fie foarte bine înțeles, pentru că atunci când cineva afirmă că nu există Dumnezeu, acea persoană va trebui neapărat să explice cum de s-a ajuns la materia și energia pe care toți o cunoaștem astăzi în univers din nimic?!

Unul dintre cel mai întâlnite argumente pe care l-am auzit de la persoanele atee, este teoria Bing-Bang-ului care în linii mari spune așa:

Totul a început acum 15 miliarde de ani cu ceva de mărimea „unui punctuleț” în univers și acel punctuleț a explodat și a creat tot

ceea ce vedem astăzi. Corect? Asta ați auzit mai mereu. V-ați pus vreodată întrebarea de ce atei spun că totul a început de la un punctuleț? De unde această idee cu punctulețul? Permiteți să vă explic: Când ne uităm la univers prin telescoape, știința a remarcat că universul se mărește continuu, zilnic, cu o anumită viteză.

Ceea ce evoluționiștii și atei fac este următorul lucru: ei analizează viteza cu care universul se mărește, și apoi fac calculul invers. Adică dau filmul înapoi. Extrapolează în sens invers. Adică cât ar dura, considerând aceeași viteză, ca întreg universul să se micșoreze, să se comprime și să se ajungă la acel punctuleț. Astfel, s-a calculat că ar fi necesare 15 miliarde de ani, astfel încât tot universul să se comprime cum a fost la începuturi, adică să fie „înghesuit” în acel punctuleț.

De aceea s-a ajuns la formula-rea ideii că Bing-Bang-ul a format universul și a fost necesară o perioadă de 15 miliarde de ani până s-a ajuns la universul pe care îl cunoaștem noi astăzi. Și deci atei mai spun că totul a fost condensat, „înghesuit” în acel punctuleț înainte de explozia numită Bing-Bang. Vreau să vă gândiți un moment la ceva interesant: De ce spun ei că totul a început dintr-un punctuleț? V-ați întrebat vreodată de ce spun ei asta? Fără glumă, v-ați gândit la asta vreodată? De ce nu au spus, de exemplu, că toate cometele, planetele, toată materia, etc., erau acum 15 miliarde de ani condensate nu într-un punctuleț, ci într-un bulgăre de mărimea unei... să zicem... stele?! De ce nu au spus ceva de genul acesta? Vă explic imediat de ce nu au făcut-o:

Pentru că dacă un ateu ar fi încercat să spună că din NIMIC s-a ajuns la o bucată mare cât o stea, apoi totul a explodat și s-a format întreg universul pe care îl cunoaștem astăzi, atunci imediat l-ați opri și l-ați întreba:

„Stop! Stai așa! Vreau să știu cum de s-a ajuns de la nimic la... acel bulgăre de mărimea unei stele!”

Dar s-au gândit că varianta cu punctulețul este mult mai plauzibilă și dacă ei pot convinge că totul a fost înghesuit, condensat în ceva de mărimea doar a unui punctuleț, atunci poate lumea o să treacă peste acel fapt ascuns și teoria va fi credibilă! Atunci lumea va accepta ideea că din nimic s-a ajuns la ... un punctuleț! Și apoi totul a explodat, universul își mărește volumul continuu... și așa mai departe...

Dar vreau să vă amintesc că acel punctuleț, chiar așa mic, tot ar trebui să conțină toate stelele, planetele, cometele, toată materia! Ceva ce ei nu pot explica. Este exact ca și cum am lua 10 terenuri de fotbal și le-am înghesui într-un bulgăre de mărimea unui fruct... Acel bulgăre, cât de mic ar fi, oricum ai lua-o, conține în el tot 10 terenuri de fotbal! Și

dacă pe acel bulgăre de mărimea unui fruct îl presăm până se ajunge la mărimea unei nuci, chiar și așa, el tot 10 terenuri de fotbal conține! Și dacă îl presăm mai departe până ajunge la mărimea unui punctuleț, el tot 10 terenuri de fotbal conține!

Deci nu putem accepta teoria evoluționistă și a celor ce susțin crearea universului prin teoria Bing-Bang-ului, întrucât nu se poate ca din nimic, să se ajungă la un punctuleț ce conține comprimat întreg ...universul!

O altă dovadă a științei este Principiul al Doilea al Termodinamicii numit și Principiul Căldurii. În linii mari, ea stipulează că temperatura oricărui lucru tinde către o stare de echilibru termic. Să vă explic în linii mari ce presupune această lege. Să spunem că luăm o cană de cafea fierbinte și o bucată de gheață și le punem una lângă alta. În cele din urma, și cafeaua și gheața vor măsura aceeași temperatură, adică ambele vor atinge o stare de echilibru termic. Așa funcționează această lege și, repet, reprezintă un fapt verificat și aprobat științific. Adică Legea a Doua a Termodinamicii. Această lege se aplică sistemelor închise, adică fără nicio influență din exterior. Vă amintiți că atei, fiindcă nu cred în existența lui Dumnezeu, consideră universul un sistem închis, fără influență externă, deci nici din partea lui Dumnezeu.

De asemenea, există un principiu conținut în această lege a doua a termodinamicii care spune că lucrurile merg de la starea de ordine, la starea de haos, adică lucrurile se degradează. Această principiu se mai numește și Principiul Entropiei. De exemplu, dacă la biroul de la serviciu ați aranjat hârtiile într-o anumită ordine, în timp, după ce o gramadă de oameni trec pe lângă biroul tău, datorită curentului și a altor factori, hârtiile care sunt aranjate în acea ordine vor începe în timp să se deranjeze, să cadă, să strice ordinea făcută de tine inițial. În nici un caz, nu se vor aranja în ordine.... de la sine! Asta ar fi o încălcare a principiului entropiei, o violare a legii a doua a termodinamicii. Casa d-voastră, de exemplu, se degradează de la sine, în niciun caz nu își îmbunătățește starea de la sine putere..

Deci, dacă nu există Dumnezeu cum spun atei, atunci asta s-ar fi întâmplat în univers: am fi avut acea explozie bing-bang acum 15 miliarde de ani, din acel punct minuscul de care ei pomenesc, apoi această explozie inițial haotică, gradat ar fi creat în loc de haos, lucruri din ce în ce mai complexe, mai evolute.

Asta încalcă, violează a doua legea a termodinamicii. Nu se poate să avem explozie care se transformă în ordine. Nu se poate să avem haos total care să se transforme în ordine de la sine!

Contrariul este adevărat, adică ordinea se transformă treptat în haos. Asta se întâmplă zilnic în

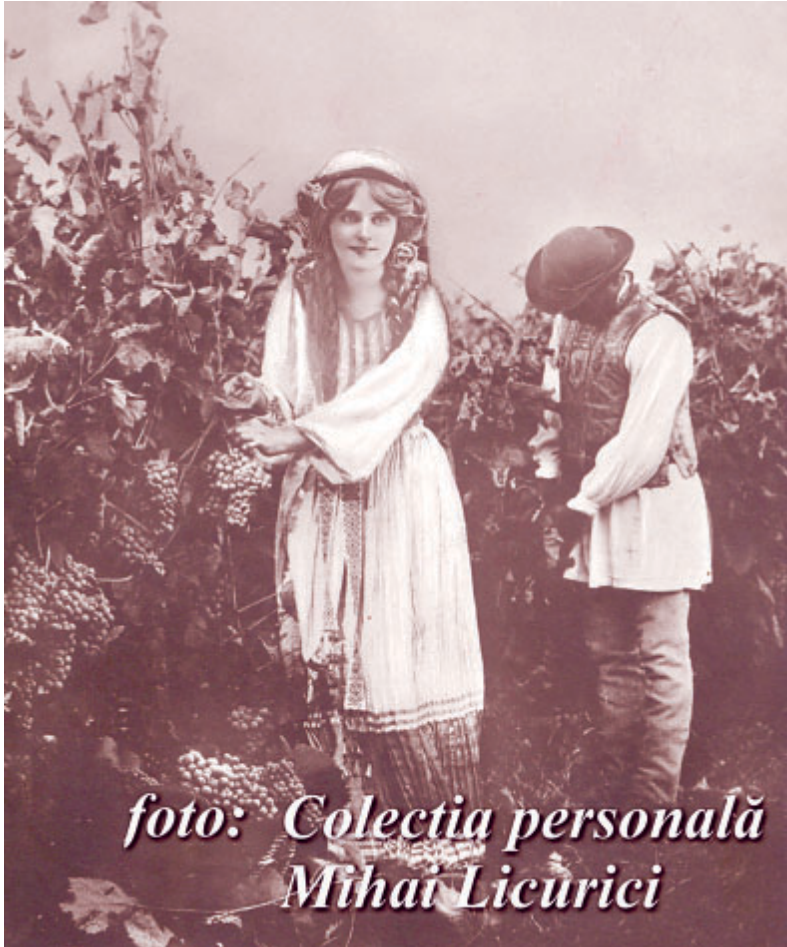
lumea reală și în lumea științifică. Deci dacă evoluția este adevărată și dacă nu există Dumnezeu, asta înseamnă că a fost o explozie acum 15 miliarde de ani în urmă, și apoi din acea explozie haotică, lucrurile au devenit din ce în ce mai complexe, din ce în ce mai organizate și evolute. Acest lucru este illogic, dar încalcă o lege științifică. Este foarte important să rețineți că știința nu permite ca lucrurile să se dezvolte în complexitate de unele singure. Dacă vă ma amintiți, am vorbit de o altă dovadă a existenței lui Dumnezeu, adică de primul principiu al termodinamicii care spune că nu poți să ajungi la ceva din nimic.

Am avut discuții cu oameni de știință atei care mi-au argumentat că poate materia și totul în univers nu au fost create de nimeni și poate că ele au existat dintotdeauna. Asta pentru că i-am presat mereu tare cu primul principiu al termodinamicii, adică că nu poți avea materie din ...nimic! Deci cu alte cuvinte, îi întreb cum au fost toate create dacă tu susții că nu există Dumnezeu care le-a creat?! Și ei îmi răspund cu faptul că poate materia și totul în univers nu au fost create de nimeni și poate că ele au existat dintotdeauna, a avut loc explozia bing-bang, apoi expansiunea universului, apoi la un moment dat totul se oprește, apoi universul începe ciclul invers, adică să se retragă, să se contracte, până se ajunge din nou la acel punct minuscul, apoi apare iarăși explozia și ciclul se reia la infinit.

Deci asta este unul din argumentele pe care ei mi l-au spus. Tocmai în acest moment, aici intervine a doua lege a termodinamicii. Pentru că dacă această teorie a lor este adevărată și tot ce există în univers a existat dintotdeauna, și deci nu a trebuit să fie creat niciodată, deci atunci, a doua lege a termodinamicii face această teorie imposibilă! Iată de ce: Vă mai amintiți când v-am spus de cafeaua fierbinte și de bucată de gheață puse în aceeași încăpere, care în cele din urmă ating echilibrul termic, adică măsoară aceeași temperatură? Același principiu se aplică în întregul univers. Deci dacă atei au dreptate când susțin că materia și tot ce este în univers au existat dintotdeauna, atunci în univers, nu am mai avea temperaturi diverse! Adică universul ar fi atins demult echilibrul termic, deci totul în univers ar avea aceeași temperatură! Corect, nu? Și totuși, nu asta observăm în univers! Există stele cu temperatura de mii de grade, adevărate mingi de foc, dar în același timp, există și comete care sunt gigantici bulgări de gheață și praf. Deci în univers există și cafeaua fierbinte și bucată de gheață coexistând împreună. Concluzia este că această materie nu a putut exista dintotdeauna cum susțin atei, altfel conform tot științei, temperatura ar fi trebuit să fie aceeași!

Preot Costel GAVRILĂ
Parohia „Sfântu Nicolae” Băilești

Obiceiuri și tradiții la români

*foto: Colectia personală
Mihai Licurici*

Sub acest titlu, mi-am propus să vă împărtășesc și dvs. stimați cititori, într-un ciclu de articole, care va cuprinde datini legate de lunile anului, zilele săptămânii sau prevederile evoluției vremii, văzute de popor, prin observații asupra naturii. Poporul cu datini și tradiții este poporul plin de bogății spirituale. Majoritatea dintre ele sunt cu totul inocente și nu alterează cu nimic, nici ideile și nici bunăstarea materială a fiecăruia, dar au mare valoare istorică, pentru că datinile și credințele populare românești fac parte din spiritul acestui popor. Din ele răsare cultura!

Pentru început, vom vorbi despre diversele observații, aflate de la moși strămoși privind prevestiri ale timpului, căci este lucru știut că oricât ar munci agricultorul, dacă nu dă ploaia la timp tot degeaba!

Menționez că în întreg ciclul am păstrat ortografia, așa cum apare în documentele originale.

SEMNE PENTRU PLOAIE –

VA PLOUA:

„Când sarea se umezește – Când stelele par mai mari decât sunt sau mai strălucitoare, mai multe și bate vântul dinspre răsărit – Când curcubeul se arată spre miazăzi (sud), sau apus – Când fața soarelui este roșiatică – Când luna are împrejurul ei un cearcăn (halou) – Când Luna la început este cu cornul în jos – Când norii vin dinspre miazăzi (sud) și-si schimbă drumul – Când plouă cu

bășici, ploaia va fi îndelungată – Când seara sunt nori mulți la miazănoapte (nord) și răsărit – Când cântă pițigoiul înainte de a răsări soarele – Când vrăbiile se scoală de noapte, se strâng la un loc și ciripesc – Când zboară ciorile în cârduri – Când rațele se lovesc cu aripile de pământ ca și cum ar înota în apă – Când cântă brotăcelul – Când câinii mănâncă iarbă – Când pisicile se ling mereu și se spală cu laba stângă – Când broaștele încep a orăcăi – Când cârțițele fac mușuroaie mai mari – Când vacile și boii ridică capul în sus și trag aer pe nas – Când cocoșii cântă de cu seară – Când ies multe râme – Când albinele nu se îndepărtează de la stupi, ci intră și ies mereu pe lângă aceștia – Când se lovesc berbecii și oile cap în cap – Când rândunelele zboară aproape de pământ și în cercuri și mai cu seamă în jurul turnurilor de la biserici – Când sar peștii din apă și înoată pe deasupra apei – Când se apropie pițigoiul de casă – Când muștele pișcă tare – Când găinile se tăvălesc prin praf și dau din aripi – Când pereții casei asudă – Când cade funinginea de pe horn (coș) – Când focul arde închis – Când se moaie coardele de la vioară – Când se umflă ușa și se închide, și se deschide greu – Când pocnesc lucrurile din casă – Când fumul nu iese bine pe coș și se întinde pe pământ, nu iese drept – Când miros greu gunoaiele – Când tragi tare a

somn – Când te mănâncă urechile – Când soarele arde prea tare – Când arde fundul ceaunului când faci mămăliga“.

**SEMNE DE FRIG,
GER TARE ȘI ZĂPADĂ**

„Când fulgii de zăpadă sunt mici și ușori – Când cad picăturile de la streșină mai încet – Când pisica se întoarce cu spatele spre foc și când se linge și se uită la sobă – Când vântul după lună nouă bate dinspre miazănoapte (nord), sau răsărit – Când stelele sunt foarte strălucitoare – Când ninge mărunț și norii sunt pe cer în formă de stânci – Când toamna a fost cețoasă – Când vulpile lată iarna – Când păsările sunt grase toamna, va fi iarnă grea – Când sunt șoareci puțini, iarna este grea – Când în luna iulie furnicile își fac mușuroaiele mai mari ca de obicei – Când în luna octombrie sunt viespi multe – Când priveghetoria cântă des, va fi iarnă mai de timpuriu – Când rândunelele și alte păsări călătoare pleacă înainte de Sânta Maria Mică – Când păsările sunt slabe toamna, iarna va fi mai blândă – Când sunt șoareci mai mulți, iarna va fi mai ușoară – Când frunzele la pomi nu cad curând – Când cântă vrăbiile iarna – Când porcii cară paie în gură, va fi vreme rea cu viscol și ger – Când vrăbiile se adună pe garduri și încep a ciripi mereu, vestec un ger tare – Când dai boii la apă și după ce au băut se scutură, vestește un ger mare – Când câinele se tăvălește pe jos, are să ningă – Când cată soarele înapoi, cerul auriu roșiatic fiind la asfințit, are să se strice timpul – Când oile se scutură mereu, are să plouă – Iarna, când cântă cocoșii de cu seară, are să se înmoineze vremea – Când zboară vrăbiile pe la ferestre va fi ger – Când norii merg spre miazănoapte (nord), are să viscolească ori să plouă – Când cântă mult porumbeii, are să plouă – Când luna se arată roșie împrejur, are să fie secetă“.

Românul are datini, obiceiuri, credințe și superstiții. A-l înjosi, a-ți bate joc de el, fiindcă este superstițios este o blasfemie și chiar un sacrilegiu. Să nu uităm, el toate acestea le-a moștenit de la străbunii săi cei din vechime și ce e moștenit e sfânt, precum este și vorba: „Așa ne-am pomenit“ sau „așa se știe din bătrâni“.

ZILELE SĂPTĂMANII

„LUNEA – Lunea, mulți potestesc ca să le trăiască copiii și vitele, să li se lungească zilele și să li se îndeplinească dorințele – Nu este bine a-și tăia unghiile, căci capătă dușmani și-l urăsc prietenii – Lunea se întărește copiii – Nu este bine a merge în pețit – Orice lucru se începe lunea – Nu se dă din casă lunea, căci îți dai norocul – Lunea nu se dă nimic din casă,

căci dai pacea și liniștea – Lunea nu e bine a te spăla pe cap, căci de e fată, se mărită după om bătrân – Lunea nu se iau ouăle din cuiburi – Cine se naște lunea este fără noroc – Să nu mănânci de dulce lunea, ca să-ți treacă bubele de pe obraz – Lunea se pune cloșca, căci vor ieși mai multe găini – Lunea nu este bine a se reteza stupii, căci fiind zi de post, le va merge rău și vor seca stupii – Fetele care se vor spăla luni pe cap cu apă adusă de duminica nu se vor mai mărita.

MARȚEA – Marțea nu este bine a se pleca la drum și nici a începe vreun lucru, căci merge rău – Nu este bine a croi cămăși (din pânză țesută) sau orice haine ar fi, căci aduce ghinion – Marțea să nu te îmbraci cu cămașă și să nu te piepteni, că-i rău de năpastă – Marțea seara să nu lucrezi, căci câpiază oile – Nu este bine a urzi (țese) pânză marțea, nici a face logodnă – Nu se taie unghiile marțea că-i rău de supărare – Marțea de începe a ploua, plouă toată săptămâna – Marțea nu e bine să pleci la drum mai lung, fiindcă marțea a alcătuit Dumnezeu lumea – Nu e bine a se țese pânza, căci atunci a clădit Dumnezeu pământul.

MIERCUREA – Miercurea nu se dă cenușa afară din sobă, că-i rău de sărăcie – Miercurea se postește, căci e ziua Maicii Domnului – Miercurea s-a născut soarele, de aceea ori în ce timp ar fi, cât de negură, ceață și urât, Miercurea tot trebuie să se arate soarele măcar o clipă – Miercurea să nu se spele pe cap, căci rămâi văduvă și te urăsc oamenii – Miercurea nu se face nuntă, că rămân văduvi – Cine se naște Miercurea este un om fără noroc – Miercurea nu este bine să se spele rufe, că este rău. Cine se rade miercurea rămâne văduv. La fel ca lunea, stupii nu se retează.

JOIA – Joia se fac logodne și cununii.

VINERI – Vinerea nu se coase, acul să nu stea înfipt, că împungi pe Sf. Vineri – Vinerea nu se toarce, nu se spală rufe – Vinerea nu este bine să te bărbiești, nici să te tunzi – Nu se fac logodne, nici cununii – Cine se naște Vinerea este om tare credincios la Dumnezeu – Vineri seara să nu mănânci usturoi, căci a doua zi ți se împărtășește îngerul – Cine postește Vinerea îi este de mare ajutor – Vinerea este cea mai mare zi din toate zilele săptămânii –

Vinerea nu se spală pe cap, căci te va dura capul și-ți va cădea părul. Nu se mătură prin casă, nu se dă gunoiul afară, nici nu se dă cu mătura pe vatră, că-ți mănâncă uliul găinile. Ca și lunea, nu se retează stupii.

SAMBATA – Sâmbătă dimineața, până nu răsare soarele, să nu mănânci, că ți se împărtășește îngerul – Sâmbăta, Iadul este închis – Cine fura sâmbăta este lesne descoperit – Sâmbăta se face pomană pentru cei morți – Nu se croiesc haine – Sâmbăta nu se taie gura la cămăși (țesute) și nici gura pânzii, că atunci a isprăvit Dumnezeu de urzit (clădit) pământul. Cine se îmbolnăvește sâmbăta cu greu scapă.

DUMINECA – Dumineca este cea mai mare zi, căci Dumineca a înviat D-l Hristos – Cine se naște Dumineca este om vesel – Dumineca este mare păcat a lucra – Sfânta Duminecă intră de dimineață la tot omul în casă, iară unde vede că nu-i măturat și curat nu s-a făcut, nu intră – Cine doar-me Dumineca în timp ce este la slujbă la biserică, pe lumea cealaltă dracii îl apasă cu o furcă în piept și-l pun pe jărat de foc – Fata care mănâncă Duminecă dimineața n-are vreme tocmai la mari sărbători și nu poate merge la biserică și nicăieri – Să nu se dea câinelui de mâncare Dumineca dimineața, că este păcat mare – Dumineca nu este bine ca omul să doarmă, pe când slujește preotul la biserică, căci Dumnezeu nu se mai apropie de el 40 de zile – Dumineca Iadul este închis – Dumineca să nu faci foc – Dumineca nu este bine să te cerți – Dumineca se fac nunți – Duminică dimineața, când auzi clopotele la biserică, să nu dormi, căci vor trece șerpilor peste tine – Florile nu se udă Dumineca, fiindcă se usucă“.

Credințele și obiceiurile noastre populare nu sunt lucruri de care să ne rușinăm, ci dimpotrivă, dacă le analizăm bine, ele sunt cele mai scumpe amintiri ale sufletului nostru, care fac parte din geneza noastră ca popor și ne-au dăruit cultura; Ce este cultura, dacă nu chiar cultul sufletului?

Va urma

Ing. dr. Mihai LICURICI

P.S. Pe această cale, autorul adresează mulțumiri doamnelor Nicoleta Bolintii și Viorica Nicolae pentru materialul documentar (foto) pus la dispoziție cu deosebită amabilitate.

REDACȚIA:

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHISAN
Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

